

Sygn. akt I ACa 647/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Roman Sugier
Sędziowie :	SA Lucyna Świdorska-Pilis (spr.) SA Joanna Kurpierz
Protokolant :	Małgorzata Korszun

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa D. Z.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 10 lutego 2015 r., sygn. akt II C 448/14,

oddala apelację.

SSA Joanna Kurpierz	SSA Roman Sugier	SSA Lucyna Świdorska-Pilis
---------------------	------------------	----------------------------

I ACa 647/15

UZASADNIENIE

Powód D. Z. wnosił o zasądzenie od pozwanej - (...) SA w K. kwoty 100 000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 6 października 2013 r. oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powód wskazywał, że na mocy umowy zawartej 5 października 2011 nabył od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) obligacji imiennych, o wartości nominalnej 1000 złotych każda.

Dzień wykupu obligacji ustalony został na 5 października 2013 r. W międzyczasie nastąpiła zmiana nazwy spółki, która obecnie nosi nazwę (...) SA z siedzibą w K.. Pozwana w okresie od stycznia 2012 do października roku 2013 wypłacała kwartalnie powodowi umówioną kwotę odsetek, jednakże kwota wpłaconego przez powoda kapitału, pomimo upływu terminu wykupu obligacji, nie została zwrócona, mimo żądania powoda.

W odpowiedzi na pozew, strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana potwierdziła fakt zawarcia umowy oraz warunków tej umowy. Pozwana podnosiła, że w okresie umowy łączącej strony nastąpiło szereg niesprzyjających czynników zewnętrznych, takich jak: niekorzystne warunki rynkowe, towarzyszące procesowi sprzedaży akcji i spółki, i spółki (...) SA, spadki cen akcji spółek wydobywczych i energetycznych, negatywne tendencje dotyczące całej branży energetycznej, spadające ceny i cenniki paliw. W związku z tym nie była w stanie wywiązać się z ciężącego nad niej obowiązku i zaproponowała zawarcie ugody, na co powód zgody nie wyraził.

W trakcie rozprawy z dnia 10 lutego 2015 r. pełnomocnik strony pozwanej uznał powództwo w całości.

Wyrokiem z dnia 10 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Katowicach zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w K. na rzecz powoda

D. Z. kwotę 100 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6 października 2013 roku, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5 000 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

W wygłoszonym ustnym uzasadnieniu wyroku Sąd pierwszej instancji wskazał, że zgodnie z treścią artykułu 213 § 2 kpc sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego, albo zamierza do obejścia prawa. Taki przypadek nie zachodzi w rozpoznawanej sprawie, wobec czego Sąd, nie przeprowadzając postępowania dowodowego, w myśl artykułu 213 kpc, uwzględnił powództwo w całości. Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany na mocy artykułu 333 kpc. O kosztach postępowania orzekł Sąd na mocy artykułu 98 kpc, obciążając nimi stronę przegrywającą spór.

Od powyższego rozstrzygnięcia apelację złożyła pozwana, wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu za obie instancje.

Skarżąca zarzucała:

- 1) naruszenie art. 235 kpc w związku z art. 299 kpc w związku z art. 207 kpc i art. 217 kpc poprzez niedopuszczenie dowodu z przesłuchania prezesa zarządu pozwanej, mimo zawnioskowania tego środka dowodowego we właściwym czasie, przy czym przeprowadzenie go było zasadne celem wyjaśnienia okoliczności w sprawie!
- 2) naruszenie art. 233 § 1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i przyjęcie, iż nie wystąpiły okoliczności uzasadniające przyjęcie, iż powództwo jest przedwczesne i jak takie powinno być oddalone.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona.

Jak słusznie skonstatował Sąd pierwszej instancji, zgodnie z treścią art. 213§2 kpc sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Uznanie powództwa to czynność procesowa rezygnacji pozwanego z obrony, czyli akt jego dyspozycyjności, w którym nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają go przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie. Oświadczenie strony pozwanej o uznaniu powództwa, co do zasady, stanowi czynność procesową której skuteczność zależy od spełnienia wymagań określonych przez kpc. Jest to czynność jednostronna, podejmowana wobec sądu. Zalicza się ją do aktów dyspozycyjnych, przez które

strona decyduje o losach procesu, przyznając okoliczności uzasadniające żądanie i wyrażając zgodę na całkowite lub częściowe jego spełnienie. Strona pozwana może je cofnąć do momentu wydania wyroku przez zwykłe, jednostronne oświadczenie procesowe skierowane do sądu.

Oznacza to, że w takiej sytuacji sąd rozpoznający sprawę zwolniony jest z obowiązku przeprowadzania postępowania dowodowego, chyba że zachodzą okoliczności przewidziane w finalnej części powołanej normy. Przyjmuje się, że w sytuacji uznania powództwa, wstępnej kontroli Sądu podlega jedynie fakt co do jego zgodności z obowiązującym stanem prawnym i obiektywnie istniejącym stanem faktycznym. Spełnienie tego wymogu kontroli powinno być poprzedzone wyjaśnieniem w niezbędnym zakresie elementów stanu faktycznego i właściwej w świetle przepisów prawa materialnego podstawy zgłoszonego i uznanego żądania.

Tego typu sytuacja jednakowoż nie zachodzi w sprawie, co więcej nie jest to nawet podnoszone w apelacji. Powód wykazał stosownymi dokumentami, że zakupił obligacje, oraz że upłynął termin ich wykupu. Okoliczności podnoszone przez stronę pozwaną a to dotyczące niekorzystnych warunków rynkowych, towarzyszących procesowi sprzedaży akcji i spółki, i spółki (...) SA, spadków cen akcji spółek wydobywczych i energetycznych, negatywnych tendencji dotyczących całej branży energetycznej nie mogą świadczyć o przyjęciu, że uznanie powództwa było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Ruchy rynkowe wpisane są wszak w ryzyko wszelkich umów. Czynność ta również nie zmierzała do obejścia prawa, wręcz przeciwnie pozwana po prostu wyraziła

gotowość spełnienia swego zobowiązania, które w świetle okoliczności

przytoczonych w pozwie i odpowiedzi na pozew jawiło się jako zgodne z obowiązującymi normami prawa.

Apelacja nie zawiera oświadczenia o cofnięciu przez pozwanego swego oświadczenia procesowego o uznaniu powództwa, co powoduje, że Sąd Apelacyjny również jest owym oświadczeniem związany.

Za nieuprawnione uznać należy zarzuty apelacji sprowadzające się do kontestowania procedowania przez Sąd, w szczególności poprzez „niedopuszczenie dowodu z przesłuchania prezesa zarządu pozwanej, mimo zawnioskowania tego środka dowodowego we właściwym czasie, przy czym przeprowadzenie go było zasadne celem wyjaśnienia okoliczności w sprawie”. Skoro pozwana uznała powództwo Sąd zwolniony był z obowiązku przeprowadzania postępowania dowodowego.

Tym samym (wobec skutecznego związania uznaniem powództwa) za niezasadny uznać należy zarzut naruszenia art. 233 § 1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i przyjęcie, iż nie wystąpiły okoliczności uzasadniające przyjęcie, iż powództwo jest przedwczesne i jak takie powinno być oddalone. Marginalnie tylko Sąd Apelacyjny zauważa, że fakt zaoferowania ugody, czy podjęcia negocjacji, absolutnie nie ma wpływu na uznanie przedwczesności żądania.

Z przedstawionych względów na podstawie art. 385 kpc orzeczono jak w sentencji.

SSA Joanna Kurpierz	SSA Roman Sugier	SSA Lucyna Świdorska-Pilis
---------------------	------------------	----------------------------